

रामायणं

नारदस्य वचः श्रुत्वा वाल्मीकिरिदं ब्रवीत् ।

देवर्षे ये त्वया प्रोक्ता गुणाः पुरुषदुर्लभाः ॥ १०२ ॥

तेषामेव समावायः साम्प्रतं राममाश्रितः ।

इदमाख्यानमायुष्यं यशस्यं बलवर्धनं ॥ १०३ ॥

यः पठेद् रामचरितं सर्वपापैः प्रमुच्यते ।

इदं पठन् समाध्यायन् पुण्यश्रवणकीर्तनं ॥ १०४ ॥

स पुत्रपौत्रस्वजनो नरः कृच्छ्राद्धिमुच्यते ।

रामायणमशेषेण तेन च आवितं भवेत् ॥ १०५ ॥

य इदं विदुषां मध्ये पठेच्छ्रद्धासमन्वितः ।

स सर्वाश्रयमाप्नोति प्रेत्य ब्रह्मणि लीयते ॥ १०६ ॥

पठन् द्विजो वागृषभत्वमीयात्

क्षत्रान्वयो भूमिपतिवमीयात् ।

बणिगजनः पण्यफलत्वमीयाच्

कृषवन् हि शूद्रोऽपि महत्वमीयात् ॥ १०७ ॥

इत्यार्षे रामायणे महर्षिवाल्मीकीयि आदिकाव्ये

चतुर्विंशतिसाहस्र्यां संहितायाम्

आदिकाण्डे नारदवाक्यं नाम

संग्रहः प्रथमः सर्गः ॥